

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 18/01/2025.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 150

Phần lớn chúng sanh ở thế gian mong muốn được Phật Bồ Tát hay Thần Thánh an bài số phận của mình. Chúng ta khởi tâm động niệm đều nghĩ đến lợi ích của chính mình, chiếm lợi về mình, không nghĩ đến người khác thì chúng ta nhất định không thể được Phật Bồ Tát hay thần thánh an bài. Chúng ta chỉ nghĩ cho chính mình thì yêu ma quỷ quái sẽ đến, yêu ma quỷ quái đến giúp chúng ta giống như họ đầu tư, họ bỏ ra một nhưng sẽ lấy lại gấp nhiều. Nhiều người thích nhờ Quý thần giúp đỡ, chúng ta đừng bao giờ có ý niệm nhờ vào sự giúp đỡ của Quý thần. Nếu người nào dựa vào Quý thần thì ban đầu cuộc đời của họ có vẻ tốt đẹp nhưng về sau, cuộc đời của họ và con cháu bị ảnh hưởng nghiêm trọng. Có một người nữ, ngày trước cô ở trong ban phiên dịch của chúng ta, cuộc sống của cô gặp phải rất nhiều chướng ngại, trên thân có nhiều bệnh khổ, trước đây, ông ngoại cô làm Thầy pháp. Hòa Thượng nói: **“Chỉ có Phật Bồ Tát là giúp đỡ chúng sanh vô điều kiện”**.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta muốn Phật Bồ Tát an bài cuộc sống của mình thì chúng ta nhất định phải phát tâm vì chúng sanh. Nếu chúng ta không phát tâm hoặc phát tâm không mạnh mẽ, không chân thành thì cuộc sống của chúng ta không thể được Phật Bồ Tát an bài, chúng ta vẫn bị nghiệp lực an bài”**. Chúng ta muốn chuyển đổi vận mạng của chính mình thì chúng ta phải chân thật phát tâm, phải toàn tâm toàn lực vì chúng sanh. Chúng ta chỉ cần nghĩ cho người 70% đến 80% thì chúng ta sẽ nhận thấy mọi sự sẽ được an bài một cách rõ ràng.

Chúng ta sống ở thế gian là nhờ phước nhưng chúng ta chỉ thích hưởng phước mà chệnh mảng trong việc tạo phước. Hằng ngày, chúng ta sử dụng những tiện nghi trong cuộc sống chính là chúng ta đang hưởng phước. Nếu chúng ta không sử dụng tốt hoàn cảnh mà chúng ta có được thì chúng ta đã làm tổn phước (của chính mình).

Con người luôn mong muốn cải tạo vận mệnh, mong muốn vận mệnh năm mới tốt hơn năm cũ nên họ đi cầu khấn ở khắp nơi. Chúng ta muốn thay đổi vận mệnh thì chúng ta phải thay đổi ý niệm, tâm lượng của mình. Trước đây tâm chúng ta tự tư ích kỷ, nếu chúng ta chuyển tâm chúng ta thành tâm hy sinh phụng hiến thì vận mệnh của chúng ta liền được thay đổi.

Hòa Thượng từng nói: **“Chúng ta phải đem nghiệp lực chuyển thành nguyện lực. Nếu chúng ta làm được như vậy thì chắc chắn Phật Bồ Tát sẽ an bài cho chúng**

ta”. Ban đầu tôi không hiểu lời này của Hòa Thượng nhưng hiện tại, tôi đã hiểu rất rõ ràng. Từ nhỏ, vận mạng của tôi đã được chuyển đổi, Mẹ tôi kể, khi nhỏ, tôi đã chết khoảng một giờ, mọi người đã đóng quách để đặt tôi vào nhưng sau đó, tôi tự nhiên sống lại. Chúng ta đến thế gian này là tùy nghiệp thọ báo, chúng ta mơ mơ hồ hồ mà đến, nếu chúng ta mơ mơ hồ hồ trải qua ngày tháng thì chúng ta sẽ tiếp tục đi về một thế giới mơ mơ hồ hồ. Nếu chúng ta đem nghiệp lực chuyển thành nguyện lực thì chúng ta sẽ không phải mơ mơ hồ hồ mà ra đi. Chúng ta đã nắm rõ đạo lý và phương pháp, nếu chúng ta không dụng công thì lỗi là do chính chúng ta.

Tôi rất cảm khái khi nghe Hòa Thượng nói: **“Chúng ta nhìn thấy hình tượng Phật Bồ Tát, chúng ta nghe được danh hiệu của Phật thì chúng ta đã được Phật Bồ Tát độ”**. Điều quan trọng là chúng ta nghe được danh hiệu của Phật, thấy được hình tượng của Phật Bồ Tát nhưng chúng ta có nỗ lực làm theo hay không!

Có bao nhiêu người trên thế gian không được nghe danh hiệu của Phật Bồ Tát, không được nhìn thấy hình tượng của Phật Bồ Tát? Rất nhiều người! Có những người sinh ra đầu óc đã không bình thường, nghễnh ngãng, họ sẽ không có cơ hội nghe thấy danh hiệu Phật Bồ Tát, nhìn thấy hình tượng Phật Bồ Tát. Hay những người được sinh ra bằng phương pháp nhân bản vô tính, họ cũng có Phật tính nhưng họ ngu si, ngu muội đến cùng cực, họ giống như một công cụ chỉ biết nghe theo lời người khác, họ sẽ không thể tiếp nhận được Phật pháp.

Ở đất nước chúng ta, nếu chúng ta mang một túi đựng cá đến bờ hồ thì mọi người đều biết chúng ta đi phóng sanh, chúng ta tưởng rằng đó là việc bình thường nhưng có những nơi mọi người chưa từng biết đến việc phóng sanh. Ngày trước, khi tôi ở bang Delaware, một tiểu bang của Mỹ, tôi đã phóng sanh hơn một tấn cua nhưng mọi người đều không biết tôi đang làm gì. Người bán cua cho tôi, ban đầu ông bán 100 đô-la một thùng, sau đó giảm đến còn 80 đô-la, 60 đô-la, tôi mua càng nhiều thì ông bán càng rẻ, nếu tôi trả lại thùng gỗ đựng cua thì ông sẽ giảm thêm cho tôi 5 đô-la. Ông tưởng rằng tôi mua cua để mang đi bán, ở đây, mọi người không có ý niệm về việc phóng sanh.

Chúng ta đã nỗ lực làm theo lời của Phật Bồ Tát chưa? Chúng ta thiện căn phước đức mỏng, nghiệp chướng sâu dày nên không thể đề khởi được tính Phật. Tự tánh của mỗi chúng ta đều là Phật, chúng ta có duyên gặp được hình tượng Phật, nghe được danh hiệu Phật đây là duyên để đề khởi tính Phật ở chúng ta. Chúng ta không thể đề khởi được tính Phật vì nghiệp chướng của chúng ta quá nặng. Chúng ta muốn thay đổi vận mệnh không có cách nào khác hơn là chúng ta chuyển đổi nghiệp lực thành nguyện lực.

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Thưa Hòa Thượng, sinh mạng là vĩnh hằng, không sanh không diệt, không tăng không giảm vậy thì có định số hay không? Nếu có thì ai là người định ra những định số này?”*.

Hòa Thượng nói: **“*Sinh mạng đích thực là vĩnh hằng, không sanh, không diệt, không tăng, không giảm, đã là không tăng, không giảm thì làm sao có định số! Nếu như bạn cho rằng có định số thì bạn đã khởi vọng tưởng rồi. Bạn rời khởi vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì bạn sẽ thấy rất rõ ràng chân tướng này, bạn sẽ hoàn toàn thấu hiểu chân tướng của vũ trụ nhân sinh. Trong tâm bạn xen tạp bởi vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì đây chính là điều chướng ngại bạn nhìn thấy chân tướng*”**.

Phật nói: **“*Tự tánh của tất cả chúng sanh vốn dĩ đều là thuần tịnh, thuần thiện*”**. Tự tánh thuần tịnh, thuần thiện chính là tánh Phật. Chúng ta có sẵn tánh Phật nhưng khi chúng ta gặp hình tượng Phật, gặp giáo huấn Phật, gặp danh hiệu Phật lại không thể đề khởi được tự tánh vốn có là do chúng ta nghiệp chướng sâu dày. Nghiệp chướng của chúng ta chính là tham ăn, tham ngủ, tham tiền, chìm đắm trong **“*tài, sắc, danh, thực, thù*”**, **“*tự tư tự lợi*”**, **“*tham, sân, si, mạn*”**. Tính ngạo mạn của con người rất khủng khiếp.

Hôm qua, khi tôi xay lá dứa để làm bánh, có một người đứng ra nói giống như họ giỏi hơn tất cả mọi người ở đó, đây chính là họ đã ngạo mạn. Căn tánh của chúng sanh luôn là thấy người khác thấp hơn, dở hơn mình nên không bao giờ muốn khiêm nhường, học hỏi. Nhiều người tưởng rằng mình biết, mình có năng lực nhưng đa phần những người này nhanh bỏ cuộc, không có sự bền bỉ. Những người thích tìm câu, học hỏi, lắng nghe thì họ mới có sự bền bỉ, sự nhẫn nại.

Chúng ta ngạo mạn thì chúng ta sẽ làm hư hỏng rất nhiều tài vật của người khác. Ví dụ, ngày trước, có người cố nhét một chiếc thẻ nhớ vào trong máy quay phim, khi phát hiện ra mình đã nhét ngược thì họ lại cố kéo chiếc thẻ nhớ ra do vậy thẻ nhớ và ổ máy đều bị hư. Chiếc máy quay phim có giá hơn năm mươi triệu đã bị tâm ngạo mạn của một người phá hỏng. Chúng ta đừng tưởng rằng không ai nhìn thấy những việc chúng ta đã làm, điều quan trọng là chính chúng ta nhìn thấy. Hầu hết chúng ta đều rất tham, mê mờ, không phân biệt được phải quấy, tốt xấu. Khi chúng ta làm sai, nếu không có người nhìn thấy thì chúng ta thường dấu diếm cái sai đó đi. Chúng ta phá hỏng tài vật thì chúng ta đã làm tổn hao phước báu trong chính sinh mạng mình.

Hòa Thượng nói: **“*Vì sao chúng ta ở rất gần với đạo mà chúng ta không thấy được đạo?*”**. Tự tánh của chúng ta là Phật. Thích Ca Mâu Ni Phật đã nói: **“*Ta là Phật đã thành, chúng sanh là Phật sẽ thành*”**. Tất cả chúng sanh đều có năng lực thành Phật. Lục Tổ Huệ Năng nói: **“*Nào ngờ tự tánh vốn sẵn đầy đủ, nào ngờ tự tánh năng sanh vạn pháp*”**. Tự tánh của chúng ta là Phật, ở bên ngoài, chúng ta nghe được danh hiệu Phật, nhìn thấy hình tượng Phật, chúng ta ở rất gần với đạo nhưng chúng ta không thấy được đạo.

Hòa Thượng nói: **“*Cái gì gọi là thấy đạo? Tường tận chân tướng vũ trụ nhân sanh chính là thấy đạo. Cái gì gọi là định số? Cái gì gọi là không định số? Trên*”**

“Kinh Kim Cang” nói: “Phàm sở hữu tướng giai thị hư vọng, nhất thiết hữu vi pháp như mộng, huyễn, bào, ảnh”. Tất cả những hiện tượng đều không phải là thật, đều là huyễn hoặc đều là giả. Nếu chúng ta hiểu rõ đạo lý này thì chúng ta sẽ không còn ý niệm chấp trước”.

Hôm trước, khi tôi đang ở ngoài vườn, có một người đến, người đó tức giận nói với tôi là có một người say rượu đang mắng chửi tôi nhưng tôi không quan tâm đến việc này. Định số là do chúng ta định ra. Chúng ta muốn vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc thì chúng ta phải tu hành đúng điều kiện, đúng tiêu chuẩn. Chúng ta muốn làm Hiền nhân, Quân tử thì chúng ta phải làm đúng theo tiêu chuẩn, không ai có thể ban cho chúng ta. Người xưa nói: *“Chúng ta là chủ thể đầy quyền năng, ban phước, giáng họa cho chính mình”*. Tất cả đều bắt đầu từ ý niệm. Buổi sáng, tôi sẽ dự tính là hôm nay gói bao nhiêu bánh, làm bao nhiêu đậu để mang tặng mọi người, tôi đã định thì tôi sẽ làm. Tất cả là do chúng ta định. Chiều hôm qua, tôi gửi về Hà Nội rất nhiều bánh để chiều nay mọi người tổ chức tất niên.

Hòa Thượng nói: **“Sinh mạng là vĩnh hằng, không sinh, không diệt, nhà Phật không gọi là sinh mạng, nhà Phật gọi là thân thức, trong dân gian gọi là linh hồn. Chúng sanh trong sáu cõi tùy theo nghiệp lực mà đi đầu thai, xả thân, thọ thân”**. “Xả thân, thọ thân” nghĩa là khi chúng ta mất thì chúng ta sẽ đi đầu thai, sau đó chúng ta lại mất và đi nhận một thân khác. Có người xả thân người thọ thân Bồ Tát, có người xả thân người nhận thân súc sanh.

Hòa Thượng nói: **“Nhà Phật nói, có hai loại sinh tử, một là phần đoạn sinh tử và một là biến dị sinh tử, hai loại sinh tử này cũng là hư vọng, không phải là thật, thế nhưng cái hư vọng này bạn cần phải chuyển tám thức thành đại viên cảnh trí thì bạn mới nhìn thấy rõ, hiểu rõ. Nếu chưa chuyển tám thức thành bốn trí thì chúng ta vẫn không tránh khỏi vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, chỉ là trình độ của chúng ta sâu hay cạn có sự khác biệt. Do đây có thể biết, tu hành chứng quả đích thực là không dễ!”**. Phần này hơi cao so với chúng ta, chúng ta chỉ cần nghe, không cần có hiểu.

Hòa Thượng nói: **“Đối với tất cả pháp thế gian và xuất thế gian, chúng ta không có vướng mắc thì chúng ta mới có thể vượt thoát sáu cõi. Chúng ta không có phân biệt thì chúng ta mới siêu vượt được mười pháp giới. Đến sau cùng, chúng ta không vọng tưởng thì chúng ta mới chứng được Phật quả cứu cánh. Phật dạy chúng ta phá vọng tưởng, phân biệt, chấp trước đây là phương pháp Phật giáo hóa chúng sanh”**. Phật dạy chúng ta rất nhiều pháp môn để chúng ta dần phá đi vọng tưởng, phân biệt, chấp trước.

Hòa Thượng nói: **“Bạn ưa thích nghĩ tưởng nên Phật nói ra rất nhiều đề mục để bạn nghĩ tưởng. Bạn nghĩ tưởng, suy luận, đến sau cùng bạn không nghĩ tưởng nữa vậy thì bạn đã buông xả rồi”**. Phật nói rất nhiều cảnh giới trong sự tu hành để

chúng ta nghĩ tưởng, khi chúng ta không còn nghĩ tưởng thì tự nhiên chúng ta buông xả được.

Hòa Thượng nói: **“*Tư tận hoàn nguyên*” người mà thích dùng đầu óc, thích dùng tư duy thì có một pháp dạy bạn chú tâm vào tư duy. Người không ưa thích dùng đầu óc, suy nghĩ thì Tịnh Độ Tông dạy chúng ta không nên nghĩ, chỉ cần khởi niệm “*A Di Đà Phật*”.** “*Tư tận hoàn nguyên*” là chúng ta nghĩ đến cùng tột thì chúng ta trở về với cái ban đầu, trở về chỗ không nghĩ nữa. Trước đây, khi tôi dạy học ở thiền đường Lữ Quán, mọi người ngồi thiền nên tôi cũng lên ngồi cùng, tôi thấy mọi người ngồi quán “*Ta là ai*” hàng giờ đồng hồ.

Hòa Thượng nói: **“*Do đây có thể biết, Phật tùy theo căn tánh của tất cả chúng sanh mà có phương pháp dạy học không giống nhau. Mục đích sau cùng chính là dạy chúng ta buông bỏ tất cả, không dính mắc trong nội tâm*”.**

Hôm qua, tôi thăm người học trò học chữ Hán, ông nói, ông đã quên hết những gì đã học. Tôi nói với ông: **“*Học để quên chứ bác nhớ làm chi!*”.** Ông kể, hôm trước ông đi vào chùa, ông nhớ đến câu chuyện vua Tỳ Lưu Ly dẫn quân tàn sát dòng họ Thích, sau đó, ông đọc một bài nói về nội dung này bằng tiếng Hán cho tôi nghe. Tôi nói: **“*Bác không quên, khi nào cần nhớ thì Bác sẽ tự nhiên nhớ!*”.** Khi nào chúng ta cần nhớ thì tự nhiên chúng ta sẽ nhớ. Phật dạy chúng ta rất nhiều phương pháp nhưng cuối cùng vẫn là chúng ta phải buông bỏ tất cả, không dính mắc.

Hòa Thượng nói: **“*Đây mới là thấy được chân tướng sự thật!*”.** Phật pháp có rất nhiều pháp môn, Phật tùy theo căn tánh của chúng sanh để truyền trao pháp môn. Cuối cùng, chúng ta vẫn phải buông bỏ tất cả, không dính mắc để quay trở về với tự tánh. Nhiều người cho rằng pháp này cao, pháp này dành cho người có học thức, pháp kia dành cho những ông già, bà cả. Ông già, bà cả không chấp trước, thành thật, trung thực nên họ tu hành có thành tựu.

Người học trò của tôi vừa gảy đàn bầu, vừa niệm Phật. Tôi ngạc nhiên khi nghe ông nói cảnh giới của mình, ông nói: **“*Khi con gảy đàn, niệm Phật, con không có vọng tưởng*”.** Nếu khi ông đánh đàn mà ông vọng tưởng thì ông sẽ quên nốt nhạc. Ông vừa gảy đàn, vừa niệm Phật rất hay, rất có hồn, tôi sẽ dựng video này và đưa lên Youtube để mọi người cùng nghe. Giọng niệm Phật của ông rất gần gũi, thành thật. Nếu mọi người dùng cách này niệm Phật, trợ niệm thì hiệu quả sẽ rất tốt.

Ban đầu, ông không biết Phật pháp, ông học chữ Hán, trong các bài chữ Hán có các câu chuyện Phật pháp nên ông biết và có cảm tình với Phật, tự nhiên niệm Phật. Tôi chưa từng bảo ông học Phật, niệm Phật nhưng cảnh giới tu học của ông đã rất tiến bộ. Chúng ta phải quay trở về với tự tánh của chính mình. Tự tánh thanh tịnh là tự tánh Phật, giống như Ngài Lục Tổ Huệ Năng nói: **“*Nào ngờ tự tánh vốn sẵn đầy đủ, nào ngờ tự tánh năng sanh vạn pháp*”.** Người nhà của ông cho rằng học Phật là mê tín nên

khi nào người nhà đi vắng thì ông đóng cửa, niệm Phật. Cảnh giới này rất tuyệt vời! Tôi nói với ông, ở tuổi này, ông không cần tham cầu học ở đâu, ông chỉ cần gầy đàn niệm Phật, không quan tâm đến lời mắng chửi của mọi người!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!